

॥ पुरुषसूक्तम् ॥

सहस्रशीर्षा पुरुषः । सहस्राक्षः सहस्रपात् । स भूमिं विश्वतो वृत्वा । अत्यतिष्ठ-
 द्दशाङ्गुलम् । पुरुष एवेदं सर्वम् ॥ यद्भूतं यच्चभव्यम् ॥ उतामृतत्वस्येशानः ।
 यदन्नेनातिरोहति । एतावानस्य महिमा । अतो ज्यायागंश्च पूरुषः ॥१॥ पादोऽस्य
 विश्वाभूतानि । त्रिपादस्यामृतं दिवि । त्रिपादूर्ध्वं उदैत्पुरुषः । पादोऽस्येहाभवात्पुनः ।
 ततो विष्वङ् व्यक्रामत् । साशनानशने अभि । तस्माद्विराडजायत । विराजो अधि
 पूरुषः । स जातो अत्यरिच्यत । पश्चाद्भूमिमथो पुरः ॥२॥ यत्पुरुषेण हविषा । देवा
 यज्ञमतन्वत । वसन्तो अस्यासीदाज्यम् ॥ ग्रीष्म इध्मश्शरद्भुविः । सप्तास्यासन्परिधयः ।
 त्रिस्सप्त समिधः कृताः । देवा यद्यज्ञं तन्वानाः । अबध्नन्पुरुषं पशुम् । तं यज्ञं
 बर्हिषि प्रीक्षन् । पुरुषं जातमग्नतः ॥३॥ तेन देवा अयजन्त । साध्या ऋषयश्च ये ।
 तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः । संभृतं पृषदाज्यम् । पशुगंस्तागंश्चक्रे वायव्यान । आरण्यान्ग्राम्याश्च
 ये । तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः । ऋचस्सामानि जज्ञिरे । छंदागंसि जज्ञिरे तस्मात् ।

यजुस्तस्मादजायत ।४। तस्मादश्वा अजायन्त । ये के चोभयादतः । गावो ह जज्ञिरे
 तस्मात् । तस्माज्जाता अजावयः । यत्पुरुषं व्यदधुः । कतिधा व्यकल्पयन् । मुखं
 किमस्य कौ बाहू । कावूरू पादावुच्येते । ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत् । बाहू राजन्यः
 कृतः ।५। ऊरू तदस्य यद्वैश्यः । पद्भ्याग्ं शूद्रो अजायत । चन्द्रमा मनसो जातः ।
 चक्षोस्सूर्यो अजायत । मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च । प्राणाद्वायुरजायत । नाभ्या आसीदन्त-
 रिक्षम् । शीर्ष्णो धौस्समवर्तत । पद्भ्यां भूमिर्दिशश्श्रोत्रात् । तथा लोकाग्ं अकल्पयन्
 ।६। वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम् । आदित्यवर्णम् तमसस्तु पारे । सर्वाणि रूपाणि विचित्य
 धीरः । नामानि कृत्वाऽभिवदन्, यदास्ते । धाता पुरस्ताद्य-मुदाजहार । शक्रः
 प्रविद्वान्प्रदिशश्चतस्रः । तमेवं विद्वानमृत इह भवति । नान्यः पन्था अयनाय विद्यते ।
 यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवाः । तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् । ते ह नाकं महिमानस्सचन्ते ।
 यत्र पूर्वे साध्यास्सन्ति देवाः ।७।

अद्भ्यस्संभूतः पृथिव्यै रसाच्च । विश्वकर्मणस्समवर्तताधि । तस्य त्वष्टा
 विदधद्रूपमेति । तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्ने । वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम् । आदित्यवर्णम्
 तमसः परस्तात् । तमेवं विद्वानमृत इह भवति । नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय ।
 प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः । अजायमानो बहुधा विजायते ।८। तस्य धीराः
 परिजानन्ति योनिम् । मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः । यो देवेभ्य आतपति ।

यो देवानां पुरोहितः । पूर्वं यो देवेभ्यो जातः । नमो रुचाय ब्राह्मये । रुचं ब्राह्मं
 जनयन्तः । देवा अग्रे तदब्रुवन् । यस्त्वैवं ब्राह्मणो विधात् । तस्य देवा असन्वशे
 ।९। हीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ । अहोरात्रे पार्श्वे । नक्षत्राणि रूपम् । अश्विनौ
 व्यात्तम् । इष्टं मनिषाण । अमुं मनिषाण । सर्वम् मनिषाण ।१०।

तच्छं योरावृणीमहे । गातुं यज्ञाय । गातुं यज्ञपतये । दैवी स्वस्तिरस्तु नः ।
 स्वस्तिर्मानुषेभ्यः । ऊर्ध्वम् जिगातु भेषजम् । शं नो अस्तु द्विपदे । शं चतुष्पदे ।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥